

EU-förordning om förpackningar och förpackningsavfall

2022/23:FPM43

Klimat- och näringslivsdepartementet

2023-01-25

Dokumentbeteckning

COM(2022) 677

Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on packaging and packaging waste, amending Regulation (EU) 2019/1020 and Directive (EU) 2019/904, and repealing Directive 94/62/EC

Sammanfattning

Kommissionen har föreslagit en förordning om förpackningar och förpackningsavfall. Förslaget syftar till att förebygga och minska förpackningsavfall, öka återanvändning och högkvalitativ materialåtervinning samt skapa en marknad för återvunnet material. Detta ska styra förpackningssektorn mot klimatneutralitet till 2050, underlätta för konsumenter, skapa nya affärsmöjligheter och öka Europas självförsörjningsgrad. Förslaget är en del av genomförandet av kommissionens gröna giv och bygger på kommissionens handlingsplan för en cirkulär ekonomi.

Förpackningssektorn är den sektor som använder mest plast i EU, följt av byggsektorn och fordonssektorn. Det mesta av plastförpackningsavfallet i EU förbränns vilket orsakar betydande växthusgasutsläpp. Förpackningar orsakar mer än hälften av den marina nedskräpningen.

En grön omställning inom förpackningar skulle minska negativa effekter på miljön och människors hälsa, minska EU:s importberoende av råvaror och fossila råvaror, stimulera innovation och ökad ekonomisk tillväxt, och minska onödiga hushållsutgifter. Minskningen i utsläpp av växthusgaser från förpackningar år 2030 kommer med förslaget att minska till 43 miljoner ton, jämfört med 66 miljoner ton om inga åtgärder vidtas. Åtgärderna som gäller återvunnet innehåll skulle i sig kunna minska EU:s behov av fossila bränslen med 3,1 miljoner ton per år. Vattenanvändningen beräknas kunna minska

med 1,1 miljoner kubikmeter. Kostnaderna beräknas minska med 6,4 miljarder euro till 2030 jämfört med referensscenariot. Ökad återanvändning förväntas leda till mer än 600 000 jobb inom återanvändningssektorn till 2030, många av dem på lokala, små och medelstora företag.

Regeringen välkomnar kommissionens förslag och ser det som en viktig del för att nå ett mer resurseffektivt, fossilfritt och självförsörjande samhälle i EU och Sverige där förpackningar och förpackningsmaterial ingår i giftfria, högkvalitativa kretslopp och där förpackningsavfallet minimeras. Detta är en förutsättning för att nå de nationella och internationella miljö- och klimatmålen samt de globala målen i Agenda 2030. Regeringens ambition är en lagstiftning som på ett kostnadseffektivt sätt bidrar till en grön omställning och till att uppnå klimat- och miljömålen. En utveckling till en hållbar, kretslopps- och biobaserad ekonomi med ny teknik och nya lösningar främjar även företagets konkurrenskraft och exportmöjligheter.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Förpackningar och förpackningsavfall regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall. Direktivet har reviderats ett antal gånger, senast 2018 som en del av de lagstiftningsförslag som antogs inom ramen för lagstiftningspaketet om avfall. I och med 2018 års revidering infördes ett obligatoriskt krav på att inrätta system för utökat producentansvar (EPR) för förpackningar till 2025, att ske i enlighet med avfallsdirektivet artikel 8 och 8(a). För de medlemsstater som redan infört producentansvar för förpackningsavfall vid antagandet av avfallsdirektivet, gäller att minimikraven i avfallsdirektivet ska vara genomförda den 5 januari 2023. I januari 2020 publicerade kommissionen en studie över effekten av de väsentliga kraven i nuvarande förpackningsdirektiv inklusive förslag på ändringar och utökade bestämmelser. Den 11 juni 2020 offentliggjorde kommissionen en övergripande konsekvensutredning av förslag på revidering av kraven på förpackningar inklusive åtgärder för att förebygga förpackningsavfall. I denna lyfter kommissionen fram behovet av ändringar i lagstiftningen för att minska mängderna förpackningsavfall och att öka användningen av sekundära material från återvunna förpackningar. De nuvarande väsentliga kraven på förpackningars utformning är inte tillräckliga för att ändra designen och öka andelen återanvändbara eller materialåtervinningsbara förpackningar. Kommissionen konstaterar också att de väsentliga kraven lämnar alltför stort utrymme för tolkningar, särskilt om vad som kvalificeras som materialåtervinningsbart. En konsekvens av detta är att förpackningar med låg vikt har stimulerats, ibland på bekostnad av materialåtervinningsbarheten.

Mellan september 2020 till 6 januari 2021 hölls ett offentligt samråd där kommissionen mottog närmare 500 svar från intressenter och allmänheten.

2022/23:FPM43

Kommissionen presenterade den 30 november 2022 ett förslag på uppdaterade bestämmelser för förpackningar och förpackningsavfall. Förslaget innebär att nuvarande Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall ska upphävas och ersättas med en ny förordning.

1.2 Förslagets innehåll

Förslaget till ny förordning omfattar förpackningens hela livscykel från design och utformning av förpackningen till insamling och hantering av förpackningsavfall. Förslaget till förordning ska bidra till att nå målet för den europeiska Gröna given och den nya handlingsplanen för cirkulär ekonomi genom att säkerställa att alla förpackningar på EU-marknaden är materialåtervinningsbara senast 2030 och att en större andel förpackningar också är återanvändbara.

Revideringen av bestämmelserna syftar till att:

- förhindra uppkomsten av och minska mängden förpackningsavfall och främja återanvändning,
- se till att alla förpackningar som sätts på EU:s inre marknad är materialåtervinningsbara på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030, och
- öka användningen av återvunnen råvara i plastförpackningar och ersätta jungfruliga material.

En viktig del av förslaget är att det går från att vara ett EU-direktiv till att bli en EU-förordning. Syftet med det är att bidra till en harmoniserad inre marknad samt att minska den administrativa bördan och underlätta för ekonomiska aktörer.

Återanvändning och förebyggande av förpackningsavfall

Den övergripande åtgärden för att stoppa den ökade genereringen av förpackningsavfall är genom minskningsmål på 15 % per capita (jämfört med 2018 års siffror) som ska uppnås senast 2040 i varje medlemsland. Målet ska uppnås successivt, en minskning med 5 % jämfört med 2018 års siffror fram till 2030 och 10 % till 2035. Det är upp till medlemsländerna att införa åtgärder för att uppfylla målet. En ökad andel återanvändbara förpackningar i stället för engångsförpackningar föreslås bidra till minskningen men medlemsländerna kan också använda ekonomiska styrmedel eller vidta andra åtgärder för att nå målen.

Ekonomiska aktörer måste begränsa användningen av onödiga förpackningar och anpassa utformning och design så att förpackningarnas volym och vikt minimeras. Kommissionen föreslår också att vissa former av förpackningar förbjuds, såsom exempelvis engångsförpackningar för mat och dryck när de

konsumeras på restauranger och caféer; engångsförpackningar för frukt och grönsaker; miniatyrschampoflaskor och andra miniatyrförpackningar på hotell. Vissa undantag föreslås.

Det införs mål riktade till ekonomiska aktörer som tillhandahåller förpackningar inom utpekade sektorer som innebär att en viss andel av förpackningarna ska vara återanvändbara eller påfyllnadsbara. Målen är satta för 2030 respektive 2040 med en stegvis höjning mellan dessa år vilket ska underlätta för berörda aktörer och möjliggöra investeringar och innovation. Exempelvis finns mål uppsatta för förpackningar för snabbmat och drycker, för transportförpackningar inom e-handeln, juicer och läskedryck med mera.

Alla förpackningar ska vara materialåtervinningsbara 2030

Enligt den föreslagna förordningen ska alla förpackningar som sätts på EU-marknaden vara materialåtervinningsbara till 2030. Detaljerade bestämmelser i form av kriterier för materialåtervinningsbarhet ska tas fram genom delegerade akter. Till detta avser kommissionen dessutom ta fram en delegerad akt om differentierad ersättning som en del av det utökade producentansvaret. Vidare ska kommissionen ta fram en metod för att avgöra om förpackningar är materialåtervinningsbara i stor skala. De nya kraven avseende förpackningars materialåtervinningsbarhet tillsammans med ökade krav på användning av återvunnet innehåll i förpackningar ska bidra till en mer högkvalitativ materialåtervinning där avfallet används som resurs i nya förpackningar (en closed loop).

Förekomsten av ämnen som inger betänkligheter (engelskans Substances of concern) i förpackningar ska minimeras. Den idag gällande begränsningen av vissa tungmetaller i förpackningar finns kvar i förordningsförslaget. Utöver detta avser kommissionen reglera enskilda ämnen som kan påverka återanvändning och materialåtervinningen negativt genom de delegerade akter med kriterier för materialåtervinning som kommissionen ska ta fram. Förekomsten av ämnen i förpackningar ska dock inte begränsas av skäl som främst rör kemikaliesäkerhet eftersom det sker i annan lagstiftning.

Komposterbara förpackningar

Två år efter att förordningen träder i kraft ska förpackningar såsom tepåsar, klisterlappar på frukt och grönsaker, kaffekapslar och mycket tunna plastbärkassar vara komposterbara i industriella, kontrollerade förhållanden i anläggning för biologisk behandling (inklusive rötning). Kommissionen ges möjlighet att genom en delegerad akt lägga till fler förpackningar som kraven ska gälla för.

Innehåll av återvunnen råvara i plastförpackningar

Kommissionen lägger i förordningsförslaget fram förslag på obligatoriska miniminivåer för återvunnet innehåll i plastförpackningar vilka måste uppfyllas innan förpackningen sätts på marknaden. Syftet med bestämmelserna är att göra återvunnen plast till en värdefull råvara och bidra till en förbättrad cirkulär användning av material.

Från och med 1 januari 2030 ska den avgift som producenterna betalar som en del av efterlevnaden av utökat producentansvaret även differentieras utifrån förpackningens innehåll av återvunnen råvara.

Märkning, pantsystem och avfallshantering

Kommissionen lägger fram förslag på harmoniserad märkning av förpackningar respektive avfallskärl med syfte att underlätta för konsumenten att sortera ut förpackningsavfallet korrekt.

Vidare föreslås obligatorisk märkning av återanvändbara förpackningar och förpackningar som är en del av ett obligatoriskt pantsystem (metallburkar och plastflaskor).

Kommissionen avser även att ta fram detaljerad märkning för innehåll av återvunnen plastråvara samt biobaserat innehåll i förpackningar.

Detaljer för samtliga märkningar kommer fastställas i genomförandeakter.

Enligt förslaget till förordning ska varje medlemsstat från och med 1 januari 2029 införa ett pantsystem för insamling av avfall från dryckesflaskor i plast med kapacitet upp till tre liter samt metallburkar för dryck med kapacitet upp till tre liter. Förslaget syftar till att underlätta för en högvärdig materialåtervinning av dessa material. Ett undantag medges medlemsstater som uppnår 90 % insamlingsmål på andra sätt.

Förordningen innehåller bestämmelser om ett utökat producentansvar. Det ska vara obligatoriskt för producenter att registrera sig i de länder där de sätter förpackningar på marknaden. Det införs också krav på godkännande av producent/producentansvarsorganisation för att säkra efterlevnaden av ett utökat producentansvar. Bestämmelser om harmoniserad rapportering föreslås.

Övriga bestämmelser

Förslaget till ny förpackningsförordning innehåller bestämmelser om marknads kontroll, sanktioner, data och rapportering.

Mål avseende förbrukning av tunna plastbärkassar återfinns men är på samma nivå som i dagens förpackningsdirektiv. Rapporteringen utökas dock så att en uppföljning kan ske av hur förbrukningen av såväl väldigt tunna, tunna samt tjocka plastbärkassar utvecklas över tid.

Kommissionen ges befogenhet att i delegerade akter ta fram ytterligare bestämmelser rörande grön offentlig upphandling.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förslaget ersätter och kompletterar EU:s befintliga avfalls- och förpackningslagstiftning, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och upphävande av vissa direktiv (avfallsdirektivet) och Europaparlamentets och rådets direktiv

94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (förpackningsdirektivet). Dessa EU-rättsakter är genomförda i svensk rätt huvudsakligen genom miljöbalken, avfallsförordningen (2020:614) och förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar.

Vidare återfinns i svensk rätt bestämmelser om tungmetaller i förpackningar i förordning (1998:944) om förbud m.m. i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter.

I kommissionens förslag till ny EU-förordning finns bestämmelser om grön offentlig upphandling. I svensk rätt regleras offentlig upphandling främst i lagen (2016:1145) om offentlig upphandling och upphandlingsförordningen (2016:1162).

Med kommissionens förslag behöver de svenska bestämmelserna ses över och sannolikt ändras till viss del. En fortsatt analys av förslagets konsekvenser och hur det påverkar nuvarande svenska bestämmelser behöver göras.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen har gjort en konsekvensanalys av förslaget. Nedan följer en sammanfattning av analysen där konsekvenser och kostnader gäller för hela EU totalt.

Den föreslagna förordningen kommer att bidra till att stoppa den pågående ökningen av mängderna förpackningsavfall som genereras i EU. Genom att medlemsstaterna uppfyller avfallsminskningsmål kommer avfallet från förpackningar att minska med 3,1 miljoner ton 2030 jämfört med 2018. Detta betyder dock en ännu större minskning jämfört med dagens läge eftersom nivåerna är högre idag än 2018 (och då blir minskningen 18 miljoner ton).

Minskningen i utsläpp av växthusgaser från förpackningar år 2030 kommer med förslaget att minska till 43 miljoner ton, jämfört med 66 miljoner ton om inga åtgärder vidtas. Förslaget underlättar för sektorn att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och ligga i linje med målen i den europeiska gröna given om nollförorening senast 2050. Vattenanvändningen beräknas kunna minska med 1,1 miljoner kubikmeter. Kostnaderna för miljökador för ekonomin och samhället beräknas minska med 6,4 miljarder euro till 2030 jämfört med referensscenariot.

Åtgärderna som gäller återvunnet innehåll skulle i sig kunna minska EU:s behov av fossila bränslen med 3,1 miljoner ton per år (cirka en fjärdedel av det som för närvarande behövs för tillverkning av plastförpackningar).

Dessutom syftar förslaget till att förbättra förpackningarnas materialåtervinningsbarhet, vilket skulle bidra till att öka den totala materialåtervinningsgraden för förpackningar från 66,5 % 2018 till 73 % 2030 (deponeringen minskas från 18,7 % till 9,6 %).

Kommissionen bedömer att trots åtgärder för att minska mängden avfall samt öka andelen återanvändbara förpackningar så kommer behovet av en ökad materialåtervinningskapacitet att kvarstå.

Kommissionen har uppskattat att förslagen ger minskade kostnader för avfallshantering men ökade kostnader för att bygga upp och driva system för återanvändning av förpackningar och pantsystem. De kostnader som uppstår bedöms kunna finansieras av avgifter. Eventuella ökade kostnader för den nationella budgeten ska finansieras genom omprioriteringar inom berörda anslag i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:40, bet. 1994/95FiU5, rskr. 1994/95:67).

Kommissionen beskriver att den förväntade ökningen av plastmaterialåtervinningen medför att medlemsländernas bidrag till EU:s långtidsbudget via egna medelsavgiften på icke materialåtervunna plastförpackningar minskar. Det innebär att medlemsstaternas bidrag till EU:s långtidsbudget via egna medelsavgiften baserad på bruttonationalinkomst ökar i motsvarande utsträckning (se prop. 2020/21:87).

Förslagen förväntas leda till en minskad försäljning av engångsförpackningar, i linje med förslagets syfte. Engångsförpackningsindustrin kommer således att behöva investera i en övergång, men de övergripande ekonomiska och sysselsättningsskapande effekterna i EU beräknas vara positiva. Enbart ökad återanvändning förväntas leda till mer än 600 000 jobb inom återanvändningssektorn till 2030, många av dem på lokala, små och medelstora företag. Det rör sig om arbetstillfällen inom logistik, underhåll av infrastruktur för återtagande, dosering och återfyllning i detaljhandeln samt utformning av förpackningar och leveranskedjor.

Kommissionen förväntar sig mycket innovation inom förpackningslösningar som gör det möjligt att reducera, återanvända och materialåtervinna förpackningar/ förpackningsavfall.

Den föreslagna förordningen tar hänsyn till små och medelstora företag samt mikroföretag så att förslag på bestämmelser och effekter på dessa företag ska vara proportionerliga. Åtgärderna bedöms inte vara mer långtgående eller handelshindrande än nödvändigt för att uppfylla miljönyttan.

För konsumenter innebär förslaget att de kan köpa produkter i återanvändningsbara eller påfyllningsbara förpackningar eller produkter utan någon förpackning alls. Förpackningarnas märkning blir tydligare, vilket kommer att göra det lättare för konsumenterna att sortera avfallet för återvinning. Behållare för insamling av avfall ska vara försedda med samma märkning. Samma symboler kommer att användas överallt i EU.

Sammantaget skulle en övergång mot en mer cirkulär ekonomi inom förpackningar ge fördelar som att minska negativa effekter på miljön och människors hälsa, minska EU:s importberoende av råvaror och fossilråvara, stimulera innovation och ökad ekonomisk tillväxt, och slutligen minska onödiga hushållsutgifter.

Kommissionen har inte presenterat någon jämställdhetsanalys av förslaget.

Naturvårdsverket har fått i uppdrag att analysera konsekvenser för svenska förhållanden.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar kommissionens förslag och ser det som en viktig del för att nå ett mer resurseffektivt, fossilfritt och självförsörjande samhälle i EU och Sverige där förpackningar och förpackningsmaterial ingår i giftfria, högkvalitativa kretslopp och där förpackningsavfallet minimeras. Detta är en förutsättning för att nå de nationella och internationella miljö- och klimatmålen samt de globala målen i Agenda 2030. Regeringens ambition är en lagstiftning som på ett kostnadseffektivt sätt bidrar till en grön omställning och till att uppnå klimat- och miljömålen. En utveckling till en hållbar, kretslopps- och biobaserad ekonomi med ny teknik och nya lösningar främjar även företagets konkurrenskraft och exportmöjligheter.

Regeringen välkomnar förtydligandet av avfallshierarkin och vill se ambitiösa åtgärder och mål om förebyggande av avfall, avfallsminskning, minskad nedskräpning, ökad återanvändning samt högkvalitativ och giftfri materialåtervinning. Detta eftersom det skapar förutsägbarhet för näringslivet med avseende på investeringar, lika villkor för ekonomiska aktörer, konkurrensneutralitet och minskar klimat- och miljöpåverkan. Regeringen menar att målen bör utformas på ett kostnadseffektivt sätt, och undvika oproportionerliga kostnader för medlemsstater med höga nivåer av återvinning. Regeringen välkomnar också hållbarhetskravet för plastförpackningar om andel återvunnen plast, eftersom det är viktigt för att främja marknaden för återvunnet material. Regeringen välkomnar också märkningskravet om biobaserad plast, för att minska risken för misstolkning av konsumenter. Regeringen anser att biobaserad plast kan ingå för att uppnå kravet om andel återvunnen plast, eftersom den är av förnybar råvara och därför ersätter fossilbaserad plast, vilket är i linje med kommissionens meddelande om biobaserade, bionedbrytbara och komposterbara plaster, som presenterades 30 november 2022. Regeringen välkomnar även den flexibilitet som följer av att det lämnas till medlemsstaterna att införa åtgärder för att uppfylla målet om minskad mängd förpackningsavfall per capita. Det bör undvikas att ekonomiska styrmedel riktas direkt mot slutkonsument.

Regeringen ser positivt på att krav på obligatorisk komposterbarhet för plastförpackningar begränsas till ett fåtal förpackningstyper som hanteras tillsammans med matavfall, eftersom för övriga förpackningstyper ska materialåtervinningsbarhet premieras. Regeringen anser att förslaget dessutom bör adressera märkningen av komposterbara plastförpackningar, då studier visar att nuvarande produktinformation misstolkas av konsumenter och bidrar till ökad plastnedskräpning. Regeringen anser även att förslaget bör omfatta aspekter av förpackningsdesignen som kan kopplas till nedskräpning, exempelvis att vissa förpackningar inte bör delas upp i flera delar när den öppnas. Regeringen välkomnar att förpackningar ämnade för industriella avfallsbehandlingsanläggningar för bioavfall gäller både kompostering och rötning. Regeringen välkomnar också att bionedbrytbarhet inbegriper att förpackningen inte lämnar några mikro- eller nanoplaster efter sig.

Regeringen välkomnar harmoniserande regler för märkning av förpackningsmaterialets sammansättning i syfte att främja avfallssortering. Regeringen anser dock att det är av vikt att möjlighet till flexibilitet avseende märkning finns för pantsystem, utökat producentansvar och insamlingsfraktioner då det underlättar för befintliga nationella lösningar.

Regeringen anser att det är av vikt att bibehålla en viss flexibilitet gällande avfallshanteringsystemet eftersom stora investeringar har gjorts och görs nationellt avseende infrastruktur för insamling och omhändertagande av förpackningsavfall. Regeringen anser att förordningens regler om grön offentlig upphandling ska bidra till minskad miljöpåverkan från offentlig konsumtion. Reglerna bör i övrigt utformas så att nödvändig flexibilitet bibehålls för upphandlande myndigheter och enheter att utforma upphandlingsförfarandet på ett sätt som främjar konkurrens och innovation.

Regeringen anser att det är viktigt att förslagets definitioner blir tydliga och heltäckande.

Förslaget ansluter till flera andra lagstiftningar och regeringen anser att det är viktigt att dessa är samstämmiga och att det är tydligt hur de förhåller sig till varandra.

Regeringen anser att de befogenheter kommissionen ges att anta följdlagstiftning som förslaget innehåller ska vara lämpliga och proportionerliga i förhållande till förordningens syfte. Regeringen anser att väsentliga aspekter som avses regleras i så stor utsträckning som möjligt regleras i förordningen. Regeringen bedömer att det är viktigt att medlemsstaternas kompetens respekteras.

Regeringen anser att de tidsramar som fastställs i förordningen ska vara rimliga och genomförbara samtidigt som de medger ett effektivt införande av reglerna, inklusive investeringstrygghet för näringslivet.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget till förordning om förpackningar och förpackningsavfall är för närvarande ute på remiss med svarstid till och med den 17 mars 2023.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Förslaget till förordning grundas på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter ordinarie lagstiftningsförfarande med Europaparlamentet enligt artikel 294 EUF-fördraget.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Unionen har delad befogenhet med medlemsstaterna på området för den inre marknaden och förslaget kan därför bli föremål för en subsidiaritetsprövning. Kommissionen bedömer att det finns ett tydligt värde i att regler tas fram på EU-nivå. Problemen med förpackningar och tillhörande miljöproblem såsom ökade mängder förpackningsavfall samt hinder på den inre marknaden och mot den cirkulära ekonomin, kan inte hanteras tillräckligt av medlemsstaterna ensamma. EU:s förpackningsmarknad är i många avseenden dessutom en enda stor marknad eftersom ekonomiska aktörer tillhandahåller sina förpackningar eller förpackade produkter i flera länder. Även om nationella initiativ tar itu med några av utmaningarna på området skapar de också ytterligare splittring av den inre marknaden.

Kommissionen menar att gemensamma krav på EU-nivå kommer att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl och ger lika villkor för ekonomiska aktörer. Vidare menar kommissionen att krav och mål fastställda på EU-nivå kommer göra att övergången till hållbara förpackningar blir konsekvent och harmoniserad mellan medlemsstaterna, vilket i sin tur kommer att skapa en effektiv marknad.

Enligt kommissionen går de föreslagna åtgärderna inte längre än nödvändigt för att åstadkomma det regelverk som behövs för att ge incitament till storskaliga investeringar i den cirkulära ekonomin samtidigt som man säkerställer en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön. Syftet med förslaget är att modernisera och stärka den befintliga rättsliga ramen för att möjliggöra stordriftsfördelar genom gemensamma tillvägagångssätt, samtidigt som industrin och medlemsstaterna får den flexibilitet som krävs i de fall det är nödvändigt med hänsyn till innovation och lokala omständigheter. För delar av förslaget har ett stegvis genomförande bedömts uppfylla kraven på proportionalitet bäst. Förslaget innebär därför att ambitionen och kraven stegvis kommer att höjas på flera områden.

Regeringen delar kommissionens bedömning.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget presenterades i rådsarbetsgruppen för miljö den 5 december 2022. Fortsatt behandling av förslaget pågår under våren 2023.

4.2 Fackuttryck/termer